

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki z Regionu Ziemia Łódzka

Doktor Dominik Szczukocki z Uniwersytetu Łódzkiego został przewodniczącym Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na kadencji 2018 - 2023.

Kolega D. Szczukocki jest również przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Łódzkim oraz członkiem Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej.

W skład Rady KSN w kadencji 2018-2023 weszły też 4 koleżanki z łódzkich uczelni.

Dr Dominik Szczukocki jest nauczycielem akademickim, kierownikiem Pracowni Zagrożeń Środowiska w Zakładzie Chemii Nieorganicznej i Magnetochemii, Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej na Wydziale Chemii Uniwersytetu Łódzkiego.

Anna Kolińska: Wybór na przewodniczącego to wielki dowód zaufania i poparcia działań dotychczasowej działalności Twojej i całego łódzkiego środowiska uczelnianej „Solidarność”.

Dominik Szczukocki: Kiedy koledzy ze środowiska akademickiego zaproponowali mi, abym podjął się przewodniczenia Sekcji, miałem wiele wątpliwości. Przede mną funkcję tę piastowali bardzo doświadczeni przedstawiciele naszego środowiska. Zdawałem sobie sprawę, że będę z nimi porównywany. Przez wiele lat szefem KSN był kol.

Janusz Sobieszczański z Politechniki Warszawskiej, człowiek wielkiej kultury osobistej, dobry negocjator, który bardzo poświęcał się pracy dla tej struktury. Gdy moją kandydaturę poparł ustępujący przewodniczący kol. Bogusław Dołęga równocześnie oferując mi swoje wsparcie i doświadczenie, wiedziałem, że nie można się wycofać i należy podjąć wyzwanie, które stało na mojej drodze. Myślę, że wybór mojej osoby, to dowód uznania dla całej „Solidarność” Uniwersytetu Łódzkiego, która ma bardzo bogatą tradycję. Miałem i mam wspaniałych nauczycieli, od których mogę uczyć się działalności związkowej. Od samego początku wspierają mnie kol. Zbyszek Zdrojewski, znany ze swojego zaangażowania i skutecznego dążenia do założonych celów oraz kol. Joasia Wibig, która w 2014 roku rzuciła mnie na głęboką wodę, proponując objęcie funkcji przewodniczącego Komisji Zakładowej, która jest jedną z większych organizacji w Sekcji i Regionie.

AK. Krajowa Sekcja Nauki jest reprezentacją środowiska nauki i szkolnictwa wyższego NSZZ „Solidarność” z całej Polski. Lubisz nowe wyzwania?

DSz. Bardzo lubię nowe wyzwania. Nie lubię siedzieć w jednym miejscu, o czym dobrze wiedzą moi współpracownicy. KSN reprezentuje całe środowisko m.in. szkoły wyższe, w tym uczelnie medyczne, a także instytuty badawcze i naukowe. Każdy z tych podmiotów ma swoje problemy, podlegamy różnym ministerstwom i uwarunkowaniom prawnym. Są to bardzo trudne sprawy, ale we współpracy z moimi doświadczonymi kolegami z Rady KSN, staramy się jak najlepiej służyć członkom naszej branżowej „Solidarność” i wspierać ich w dialogu z pracodawcami.

AK. Celem Sekcji, zgodnie z Regulaminem KSN, jest ochrona praw, godności oraz interesów pracowniczych członków związku, osób zatrudnionych w szkołach wyższych, instytutach i innych instytucjach naukowych oraz szeroko rozumiane działania na rzecz rozwoju nauki i edukacji. To także działania na rzecz rozwoju tożsamości narodowej i demokracji. Na co będziesz kładł główny nacisk w pracach KSN w tej kadencji?

DSz. Nowa kadencja Rady KSN rozpoczęła się w bardzo istotnym dla środo-

wiska momencie. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wdraża nowe rozwiązania, które rewolucyjnie zmieniają sytuację nauki i nauczycieli akademickich w Polsce. Na szczęblu krajowym, wiąże się to z przygotowaniem szeregu opinii do ustaw i rozporządzeń, a na poziomie uczelni – opiniowaniem i uzgadnianiem wielu strategicznych dla działania tych instytucji dokumentów, takich jak statuty, zakładowe układy zbiorowe pracy, czy regulaminy pracy i wynagradzania. Musimy pilnować, aby zabezpieczone zostały w nich interesy pracownicze członków związku i innych osób zatrudnionych w szkołach wyższych. Należy tu pamiętać, że w uczelniach oprócz kadry dydaktycznej, szeroką grupę stanowią pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi. Są to bardzo często osoby o wysokich kompetencjach i wielkim doświadczeniu, ale nie przekłada się to na wysokość ich zarobków. Krajowa Sekcja Nauki musi wypracowywać wspólne dla całego środowiska rozwiązania, aby pomagać, zwłaszcza mniejszym organizacjom, w negocjacjach z rektorami. Kolejnym wyzwaniem stojącym przed KSN jest planowana przez rząd reforma instytutów badawczych i jednostek naukowych. Tu również musimy stać na straży praw pracowniczych i pilnować, aby reformy nie odbywały się kosztem pracowników.

AK. No właśnie. Od 1 października weszła w życie nowa ustawa o szkolnictwie wyższym tzw. Konstytucja dla Nauki zwana także Ustawą 2.0. Jest pierwszą od lat kompleksową zmianą podejścia do badań naukowych, nauczania studentów i zarządzania uczelnią. Zastąpiła ona cztery obecnie istniejące: prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę o zasadach finansowania nauki, ustawę o stopniach i tytule naukowym, a także ustawę o kredytach i pożyczkach studenckich. Wiem, że ustawa ta budzi w środowisku wiele kontrowersji.

DSz. Zmiany w systemie nauki i szkolnictwa wyższego są niezbędne. Tempo wprowadzania zmian nie powinno jednak powodować zakłóceń w dotychczasowym funkcjonowaniu uczelni i instytutów. KSN zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia w zmianach dokonywanych w szkolnictwie wyższym priorytetowych kierunków gospodarki narodowej. Jednym z ważniejszych zadań na-

uki powinno być wspieranie rozwoju kraju, zarówno społecznego, jak i gospodarczego. Ustawa budzi wiele kontrowersji, gdyż odchodzi od partycypacyjnego modelu funkcjonowania uniwersytetów i jednostek naukowych na rzecz modelu biznesowego. Ogranicza kolegalność, likwiduje tradycyjną i sprawdzoną autonomiczną strukturę wydziałową, wprowadza podmioty zewnętrzne do zarządzania uczelniami i dyktaturę rektora. Poza tym zgodnie z deklaracjami rządzących, podstawowym warunkiem wejścia w życie nowej ustawy miało być znaczące zwiększenie finansowania szkolnictwa wyższego i nauki. Niezbędny jest wzrost nakładów w tych sektorach ze środków publicznych oraz wprowadzenie różnorodnych mechanizmów systemowych stymulujących finansowanie pozabudżetowe tak, aby osiągnąć poziom 2% PKB założony w strategii Europa 2020. Niestety, wprowadzona ustawa tego nie gwarantuje. Uważamy również, że koniecz-

ne jest przywrócenie konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy przez związki zawodowe pracowników uczelni publicznych z właściwym ministrem.

AK. Nowa funkcja, to dodatkowe obowiązki: uczelnia, Komisja Zakładowa, KSN no i jeszcze troszkę czasu na życie prywatne. Jak udaje Ci się to wszystko pogodzić?

DSz. Rzeczywiście spadło na mnie wiele nowych obowiązków, ale staram się tak rozporządzać swoim czasem, żeby je wszystkie pogodzić. Byłoby to o wiele trudniejsze, gdyby nie pomoc moich przyjaciół ze związku. Wszyscy wspierają mnie bardzo mocno i dobrze mi życzą. Ta pozytywna energia dodaje mi sił i powoduje, że nawet największe wyzwania stają się łatwe do realizacji. Oczywiście nie wyobrażam sobie, że mógłbym odpuścić sobie pracę na uczelni i prowadzenie zajęć ze studentami. Przez wiele lat tym żyłem i choć

w okrojonym wymiarze czasu, staram się wywiązywać ze swoich obowiązków zawodowych.

AK. Czy znajdujesz jeszcze czas na swoje hobby?

DSz. Po głębokim zastanowieniu, muszę powiedzieć, że niestety mam z tym coraz większy problem. Bardzo lubię piesze wycieczki, wyjazdy w góry, czy jazdę na rowerze. Ostatnio trudno znaleźć mi wolny weekend, żeby realizować te upodobania. Kiedy jednak znajdę wolną chwilę, lubię udać się na wycieczkę po Łodzi i okolicach, odkrywając wiele interesujących miejsc. Jestem wielkim sympatykiem naszego miasta i uważam, że jeżeli ktoś mówi, że Łódź jest brzydka, to po prostu nie miał okazji jeszcze poznać jej prawdziwego oblicza i fascynującej historii.

W takim razie już nie przeszkadzam i dziękuję za rozmowę

Anna Kolińska